

στῶ ἀγάπης, καὶ ἀντιλαβεῖσθαι αὐτῶν προθύμως καταξιώσητε ἐν πᾶσιν, οἷς ἂν τῆς ὑμετέρας θεηθῶσιν ἀντιλήψεως καὶ προστασίας, καὶ διὰ τὸν Θεόν, παρ' οὗ αὐτόσε ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἀποσταλῆναι πιστεύομεν, καὶ διὰ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ δι' ἐμέ (εἴτι καὶ τὸ κατ' ἐμέ παρ' ὑμῖν λόγου ἄξιον) — Τὰ μὲν δὴ πάθη καὶ τὰς συμφορὰς αὐτοὶ ὑμῖν διηγῶνται, τὰς τε κοινὰς ἀπάντων ἡμῶν καὶ τὰς ἰδίαις αὐτῶν ἀκριβέστατα εἰδότες καὶ ἀξιόπιστοι ὄντες, τοὺς δὲ τρόπους, δι' ὧν ἐζητε τὴν προσήκουσαν γενέσθαι θεραπείαν (1), ὑμεῖς ὑποθήσεσθε, καὶ πρὸς τὸ προσήκον πέρας λαβεῖν, ὅλως δυνάμεσθαι συμμαχήσατε καὶ φρονῶντες ἱκανῶς, καὶ τὰ μέγιστα δυνάμενοι. Ἄ μὲν οὖν ἡμεῖς ὑμῶν δεόμεθα ταῦτα εἶναι, ἃς δὲ ὑπὲρ τούτων ἀμοιβάς ἐζητε, αὐτὸς ἡμῶν ὁ οὐράνιος Βασιλεὺς ἐπηγγείλατο ὑμῖν τε καὶ ποῖς καθ' ἡμᾶς ὑπὲρ τῶν καταπονουμένων καὶ ἐν θλίψεσιν ὄντων ἀδελφῶν τὰ δυνατὰ προθυμουμένοις καὶ κοπιᾶζουσιν. — Ἐρρωμένον, εὐθυμον, καὶ τὰ μέγιστα διαπαντός δυνάμενον χρειζοιτό σε ἡμῖν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς μέγα τοῦ δυστυχοῦς ἡμῶν γένους καλὸν καὶ λαμπρὸν σεμνολόγημα, καὶ εἰς πολλῶν χειμαζομένων ἀδελφῶν καταφυγὴν σωτήριον.

1775. Ἰουνίου 22.

»Τῆς ὑμετέρας σοφολογιότητος καὶ πανσεβιάστου
μοι κορυφῆς ταπεινὸς δοῦλος
καὶ μαθητὴς ἐλάχιστος

»Παναγιώτης ὁ Παλαμᾶς»

Ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς α. σελίδος ἐγκαθάρκται·

« Τὸν πανσεβώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ λογιοτάτοις κύριον Ταράσιον (2) εὐλαβῶς καὶ προσκυνῶ, καὶ προσκροεῖω. »

Ἐπιγραφή.

« Τῷ πανκιδεσιμωτάτῳ ἐν ἱεροδικόνοισι, καὶ ἐν φιλοσόφοις ἀνδράσι περιφανεστάτῳ, καὶ διδασκάλῳ οἰκουμένην τοῦ καθ' ἡμᾶς γένους, Κυρίῳ Κυρίῳ Εὐγενίῳ τῷ Βούλγαρι προσκυνητικῶς. »

Ἐγράφη ἐν ἡπείρῳ τὴν 27 Ἰανουαρίου 1865.

Π. ΘΕΣΠΡΩΤΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ.

Τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν, εὗρομεν ἐν πρωτοτύπῳ μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ μακαρίτου Ἀνδ. Λουριώτου, σταλείσαν αὐτῷ ἐκ Γενεύης ὑπὸ τοῦ κοιδίμου Κυβερνήτου· παρεκκλέσαμεν δὲ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ χήραν νὰ παρχωρήσῃ αὐτὴν πρὸς δημοσίευσιν. Ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐγγράφη τὸ κατ' ἀρχὰς γαλλιστὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυβερνήτου δὲν ὑπάρχει ἀμφισβόλια· ἀξία δὲ φαίνεται μελέτης ὡς περιέχουσα τὴν περὶ τῶν ἀρχαίων δανείων τῆς Ἑλλάδος γνώμην τοῦ πολιτικοῦ ἐκείνου ἀνδρός, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ἔπρεπε νὰ ἐγγυηθῇ ὅτι θέλει τιμῆται τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς πρὸς τοὺς δανειστάς τοῦ τε πρώτου καὶ δευτέρου δανείου.

Κύριε.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὴν λύπην τὴν ὁποίαν ἡσθάνθην ἀναγινώσκων τὴν ἐκθεσιν, τὴν περιεχομένην εἰς τὰς δύο τελευταίας ἐπιστολάς τῶν 23 καὶ 30 Δεκεμβρίου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὰς ὁποίας ἐλάβετε τὴν καλοσύνην νὰ μὲ γράψετε.

Καίτοι μὴ δυνάμενος νὰ κρίνω τὰς διὰ τῶν δανείων πράξεις, βλέπω ὅμως ἐναργῶς, καὶ μετὰ ἀθυμίας, ὅτι τὸ πλείοντον μέρος τῆς χρηματικῆς ταύτης ποσότητος κατηνκλώθη· ἡ δὲ Ἑλλὰς ἐλπίζουσα ἐξ αὐτῆς βοήθειαν ἐπιφορτίσθη δι' ἐνὸς ὑπερόγκου χρέους· ἔχει κατὰ τὸ παρὸν κατεπειγούσας ἀνάγκας, καὶ ἐπαπειλεῖται ἐνταυτῷ νὰ χάσῃ ἐξολοκλήρου καὶ τὴν χρηματικὴν τῆς ὑπόληψιν.

Ὅσον μάλλον παρατηρεῖ τις μετὰ προσοχῆς τὰ δεινὰ ταῦτα ἀποτελέσματα, τοσοῦτον πληροφρεῖται, ὅτι ἡ Πατρίς Σας θέλει μεγάλως ὑποφέρει, ἂν ἡ διοίκησις τῆς διὰ φρονίμων καὶ ταχυτάτων μέσων δὲν ἐμποδίσῃ τὰ ὀλέθρια ἐπικολούθα, εἰς τὰ ὁποία ἤθελον τὴν γκρημνίσῃ ἡ ἀναγκία ἀταξία τῶν ἐσωτερικῶν χρηματικῶν τῆς προσόδου, ἡ κατὰστασις τοῦ δευτέρου δανείου, καὶ ἡ ἀδυναμία τοῦ νὰ ὀργανίσῃ τρίτον ἄλλον δάνειον. Παίθομαι μεθ' ὑμῶν, Κύριε, ὅτι δὲν χρειάζεται, εἰμὴ ἐν Μιλλιόνοιον Φράγκων. Ἀλλ' εἰς τίνα νὰ τὸ ζητήσῃ τις; καὶ πῶς νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι θέλει εἰσκουσθῇ! Τοιοῦτον εἶναι τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἐπτοχάσθην νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἐνθάδε ἐνθέρμων φίλων τῆς Ἑλλάδος, ἱκανῶν νὰ διασκεφνίσωσι τὸ πρᾶγμα διὰ φρονίμου σκέψεως καὶ πρακτικῆς συμβουλῆς. Οὗτοι λοιπὸν ἅπαντες καὶ ἐν μιᾷ φωνῇ μ' ὡμολόγησαν, ὅτι ἤθελε προδώσῃ τις τὴν Ἑλλάδα ἂν ὑπέσχετο εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ παρὸν βοήθειαν τρίτου δανείου, ἢ συνδρομὴν διὰ νέων συνεισφορῶν. Ἄγνοω ἂν οἱ φιλέλληνες Ἀγγλοὶ εἰσὶ τῆς αὐτῆς γνώμης. Ἄν πρέπει ὅμως τις νὰ κρίνῃ ἀπὸ τὴν πρόσκλησιν τὴν ὁποίαν διὰ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἔκτισε πρὸς τοὺς συμπατριώτας του, ὁ πρὸς πάντα κόπον ἀκάματος, καὶ πεφωτισμένος ζήλωτης Κύριε; Βλα-

(1) Ὅποιος ἔραγε αξίας θεραπείαν προσεδόκα ὁ αἰμώνιστος Παλαμᾶς γενέσθαι περὶ τῆς καταστραμμένης πατρίδος του; Ἠγνοεῖ τάχα ὅτι οἱ δυνατοὶ τῆς γῆς πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον ἀσυνειδήτως πῶς παίζουσι τὸ κίμα καὶ τὴν ὑπερβίαν τῶν ἀδυνάτων;

(2) Ἀπαντῶντας μεταξὺ τῶν φριτκτῶν τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἐν τῇ παρ' αὐτῶν τῇ 9 Ἰανουαρίου 1739 ἀπουθυνθεὶς ἱερατικῶ ἀναφορῇ ὑπὲρ τοῦ σοφιστάτου καθηγημένου τοῦ Εὐγενίου πρὸς τὸν Πατριάρχην Κύριλλον καὶ τινὰ Ταράσιον ἱερομόναχον Ἀσκάδιον εἰκάδεμεν, ὅτι εὗρος ἦν ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος καὶ προσκατορευόμενος, διακρίβων ἤδη εἰς Πετροῦπολιν.

κέρως, στοχάζομαι λέγω, ὅτι εἶναι ἡ ἰδίᾳ. Πλὴν ἂν ἢ πρόσκλησις αὐτῇ, ὡς τὸ ἐλπίζω, βοηθουμένη ἀπὸ τὴν ὁμόνοιαν ἥτις, φαίνεται, ὅτι ἐπιπολάζει ἤδη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, εἴτι δὲ πρὸς τοῦτοις καὶ ἀπὸ τοὺς εὐτυχεῖς θριάμβους αὐτῶν, τοὺς τε κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν ἂν ὅλα ταῦτα λέγω ἤθελον ἐπιφέρει ἀγχιθὴν τινὰ μεταβολὴν τῶν πραγμάτων, ἵσως ἤθέλετε δυνήθῃ νὰ προβλέψετε μόνοι, καὶ ἀνεῖν δυσκολίας τὴν ἀναγκάζειν χρηματικὴν ποσότητα διὰ τὰς δύο φρεγάδας, τὰ ἀτμοκίνητα, καὶ τὴν λοιπὴν πολεμικὴν ἀποσκευὴν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἡ Ἑλλὰς ἔχει βέβαια μεγίστην ἀνάγκην. Ἀλλ' εἶναι ἐξ ἴσου δυνατόν οἱ φιλέλληνες οὗτοι νὰ μείνωσι ψυχροὶ θεαταῖ τῶν ἑλληνικῶν συμβεβηκότων, ἐλπίζοντες ὅτι αἱ Διοικήσεις θέλουσιν εἰς τὸ ἐξῆς τελειοποιῆσαι ἔργον τοσοῦτον ἐμπρὸς προχωρημένον, καὶ ὅτι ὁ καιρὸς τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἐπλησίωσεν ἤδη. Εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν, καὶ εἰς τὴν θέσιν Σας, Κύριε, δὲν ἤθελον ἀναντιρρήτως ἐπανεκφυθῇ ἐπὶ τοιούτων ἡμιπιθανῶν εἰκασίῶν. Οὐτε πάλιν ἤθελον ἀπελπισθῇ διὰ τὰς κατὰ τὸ φαινόμενον ἀηττήτους δυσκολίας. Διότι οὐτε εἰσὶν ἀήττηται, οὐτε εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ, ὅπου ὁ πνυτοδύναμος Δάκτυλος τοῦ Θεοῦ, φαίνεται ἐναργῶς ὑπερκασιστής, καὶ ἐπομένως πᾶς ὁ ἀγὼν θέλει ἐξ ἀπαντος τελειῶσαι κατὰ τὴν ἀρχὰν τοῦ Θεῖου βούλησιν, καὶ κατ' εὐχὴν.

Πεπεισμένος εἰς τοῦτο θέλω Σας προτείνει ιδέαν τινὰ τὴν ὁποῖαν, περιπλέον, ἀφίνω ὅλως διόλου εἰς τὴν ἐπίκρισιν Σας, καὶ εἰς τὴν τῶν συνυπουργῶν Σας.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἧς ὁ λόγος τοῦ χρηματικοῦ, λέγω, καὶ τῆς ὑπολήψεως, νομίζω πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ παρ' ὑμῶν, Κύριοι, καὶ παρὰ παντὸς ἄλλου Ἑλλήνος εἶναι ἀναμφιβόλως εὐκολώτατον εἰς πολυχρημάτους εὐρωπαϊκούς, ὡς εἰσὶν οἱ Κοι. Eynard, Delessert, Ternaux καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί των τραπεζίται, οἱ φιλέλληνες Βρεταννοί. Ἀρκά λοιπὸν ὡς πληροφορηθεῖτε, ὅτι δὲν δύνασθε, κατὰ δυστυχίαν, νὰ ἐξοικονομήσητε τὴν ποσότητα τὴν ὁποῖαν χρειάζεσθε, δὲν μένει ἄλλο, νομίζω, παρὰ νὰ προτείνητε εἰς τὴν Διοίκησιν Σας νὰ διευθυνθῇ αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ πρὸς τὰ δύο Κομητάτα τοῦ Λονδίνου καὶ Παρισίων παρὰ κλοῦσα καὶ προτείνουσα τὰ ἐξῆς:

1.) Νὰ ἐξετάσῃσι τὰ προβλεθέντα δύο Κομητάτα τὴν κατὰ τὴν τοῦ χρηματικοῦ τοῦ δευτέρου δανείου.

2.) Νὰ ἀποπληρώσῃσι καὶ ξεκινήσῃσι τὰς φρεγάδας, τὰ ἀτμοκίνητα καὶ τὴν λοιπὴν πολεμικὴν ἀποσκευὴν.

3.) Νὰ ἀνοίξωσιν, ἂν ἡ χρεια τὸ καλέσῃ, καὶ τρίτον δάνειον.

Τὰ γράμματα ταῦτα, ὄντα ἐπικυρωμένα διὰ τῆς ἐθνικῆς συγκυβερνήσεως, δι' ἧς ἤθελον ἐγγυηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ τιμήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της ὡς πρὸς τοὺς δανειστάς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου δανείου, καὶ κατὰ δεῦτερον λόγον διδούσα πᾶσαν τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὰ δύο ρηθέντα Κομητάτα, ἢ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους των διὰ νὰ διατάξωσιν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἑλλάδος, τὸ μέρος τοῦτο τῶν χρηματικῶν της συμφέροντος. Ἡ Διοίκησις τότε δύναται νομίζω νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι ὁ σκοπὸς της δὲν ἤθελε ματαιωθῇ.

Αὐτοῦ Ἰσταμὶ Κύριε οὔτε κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἐκτείνω τὴν πρότασιν περαιτέρω, καὶ εἰς πᾶσιν αὐτῆς τὴν ἐκτασιν καὶ ἐφαρμογὴν. Τὸ προβαλλόμενον δὲν δύναται μετ' ὠφελείας νὰ ἐκπληρωθῇ, εἰμὶ ὅταν πᾶς ἄλλος τρόπος θεραπείας μείνῃ ἀπρακτος. Ἰσως ὁμως μέχρι τοῦδε εὗρετε τὰ μέσα, ὡς ἔλεγον πρὸ μικροῦ, διὰ νὰ ἐξοικονομήσητε πᾶσαν χρδαίν' μάλιστα διὰ τῶν τελευταίων χρηποισίων εἰδήσεων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ Σας ἦλθον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, τὸν ὅποιον ἤγειραν εἰς τὰς καρδίας τῶν φιλελλήνων Ἀγγλων ὁ ἀληθὴς φιλέλληνας Κύριος Βλακέρως.

Λέχθητε, Κύριε, μετὰ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ ἰδιαιτέρου Σας ἀγῶνος εὐχῶν μου, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐντελοῦς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς εἰμί.

Γενεῖη τῇ 3/15 Φεβρουαρίου 1836.

ὅλος πρόθυμος

I. A. K. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Λόγος τοῦ ἐν τῇ 598 σελιδ. ἀντίγραφου καὶ τοῦ γρίφου.

Ίαχῇ. — Ία. — X.

Τὸ ὄμμα πρῶτον θεωρεῖ ὁ νοῦς δεῦτερον κρίνει ἡ γλῶσσα τρίτον ὁμιλεῖ ἵσα ὁ νοῦς προτείνει.

ΓΡΙΦΟΣ

BI

